ממתק לשבת

חומש: דברים פרשת השבוע: נצבים תשע"ו

שנהיה לראש ולא לזנב

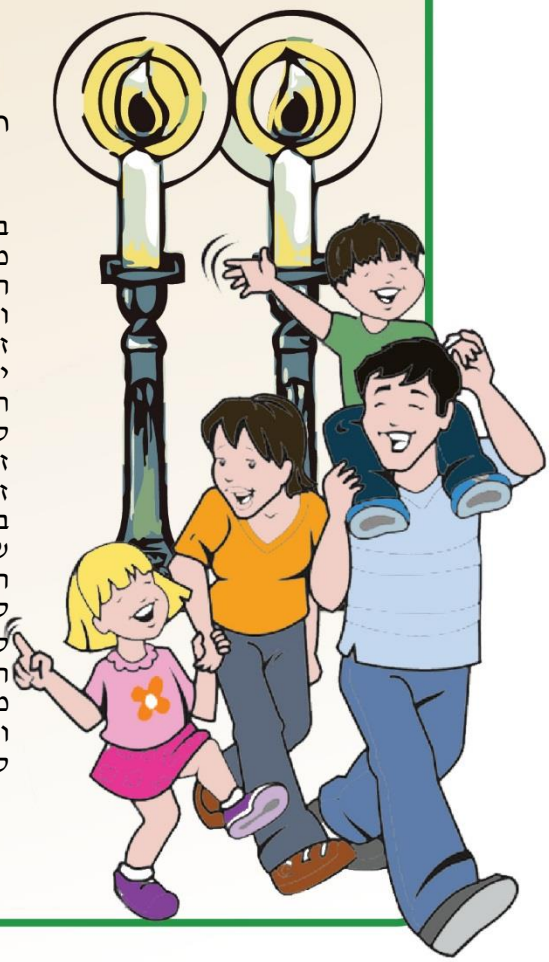

בראש השנה אנו שמים דגש מיוחד על 'סימנים', בזמן הסעודה אנו אוכלים כל מיני מאכלים ואומרים עליהם יהי רצון... חכמים החשיבו את כוח הסימן במיוחד בתחילת השנה. לכן אנו מרבים בסימנים: אוכלים תפוח בדבש - לרמז שתהיה לנו שנה טובה ומתוקה. אוכלים כרתי וסלק - לסימן שיכרתו ויסתלקו אויבנו. רימון לסימן שירבו זכויותינו כרמון. אוכלים ראש של דג – ומשאלת הלב היא: 'שנהיה לראש ולא לזנב'. מדוע יש כאן כפילות: אם נהיה לראש וודאי לא נהיה זנב, מה משמעות כפל המלים?

תפילתנו היא להיות ראש לראשים ולא ראש לזנבות וכך מתפרשת הבקשה: נהיה ראש לדברים חשובים ולא ראש לדברים שוליים. למה כדאי להיות ראש? יש פעמים שאדם זוכה בתחרות ריצה ולקבל את המקום הראשון בגלל שניה וחצי פחות מחברו... הוא חש זקיפות קומה בכך שנהייה לראש. יש בזה רגע חיובי, הוא שמח וגאה בעצמו. אבל בהתבוננות יותר מעמיקה, נשאל את עצמנו האמנם בכך אנחנו מצפים להיות לראש? האם שניה פחות בזמן הריצה עושה אותנו אנשים טובים יותר? מוסריים יותר? עם ישראל, עם הספר שהקים ענקי רוח, גדולי תורה, מדענים שהשיגו הישגים גדולים במחקר, אור לגויים בסגולות רוחניות. אנחנו מצפים מעצמנו להיות ראש לראשים ולא אמורים להסתפק בפחות. [ומבלי לזלזל בספורט ובריצה] כך גם בחיינו האישיים נבחן את עצמנו, הרי כולנו רוצים להצטיין, לזכות בהערכה. השאלה היא באיזה תחום? להיות בעל מקצוע מושלם, להיות טוב לב, טוב למשפחתי, לחברי ולעצמי. טוב לכולם. להיות בעל, אבא ואמא מושלמים. אנחנו רוצים להיות ראשים, להוביל, וזאת תפילתנו, להבחין בין ראש לזנב, להבחין בין עיקר לטפל. שנה טובה ומתוקה!

הרב גבי קדוש

רבנות מועצה אזורית
בני שמעון